

Posudek magisterské diplomové práce

Název práce: Fenomén autorský remake: Přístup autorských hollywoodských filmařů k zahraničním filmům

Student/ka: Kryštof Sekera

Studijní program: Filmová studia

Vedoucí práce (vyplňuje pouze vedoucí práce): Jan Černík (Luboš Ptáček)

Oponent/ka (vyplňuje pouze oponent/ka):

Hodnocení

Hodnotící kritéria	podíl na známce	hodnocení
Práce naplňuje zadání	5%	1
Stanovení a formulace cíle práce	5%	3
Kritika pramenů a literatury	10%	2,25
Stanovení metodologie a její adekvátnost	10%	3
Strukturace analytické části, její soudržnost, naplnění metodologie	25%	3
Formulace závěru, jeho původnost a originalita	25%	2,25
Naplnění citační etiky, bibliografie (pozn. aparát, prameny a literatura)	10%	2
Jazyková úroveň (gramatika, stylistika, ediční pravidla)	10%	2,25
Průběžné hodnocení před obhajobou:*		2,4625

*Hodnocení 4 u jakékoli z kategorií je důvodem pro nedoporučení práce k obhajobě.

Práce byla dostatečně konzultována: ANO/NE (vyplňuje pouze vedoucí práce)

Práce není plagiát: ANO/NE (vyplňuje pouze vedoucí práce dle kontroly STAG)

Práci doporučuji k obhajobě: ANO/NE

Otázka pro obhajobu:

Co bylo cílem textu? A jak konkrétně bylo tohoto cíle dosaženo pomocí formulované metody?

Písemné hodnocení (především vysvětlení důvodů pro snížení hodnocení):

Předně musím zdůraznit, že práce vznikala za nestandardních podmínek. Diplomant byl nucen tři měsíce před odevzdáním změnit vedoucího práce, což mělo nepochybně vliv na výslednou podobu textu. Moje připomínky jako

náhradního vedoucího, tak neměly a ani nemohly mít vliv na celkovou koncepci. Pokud byly mé připomínky zapracovávány, tak pouze jako komentáře k již skoro hotovému textu práce.

Co lze na práci ocenit je určitě volba tématu. Tzv. autorský remake umožňuje diplomantovi otevřít text úvahám jak teoretickým, tak i analytickým a nabízí prostor pro promyšlení kategorií (autorství a originalita, podřadný remake), které mylně považujeme za neměnné.

Toto téma slibně zužitkovává i v první části vyhodnocení literatury (s. 9-10), kdy se snaží najít mezeru v dosavadních textech o filmových předělávkách, kterou by mohl zaplnit. Bohužel diplomant brzy sklouzne k fádnímu komentování výpisků z literatury. Dozvídáme se tak o tom, že existují různé způsoby kategorizace remaků, ale není zřejmý jejich vztah k předmětu zkoumání.

Následující podkapitola věnovaná metodologii (s. 14-15) pak v kontextu práce nedává vůbec smysl. Diplomant nepředstavil žádné konkrétní výzkumné otázky (pouze řečnické otázky) ani hypotézy, takže v textu de facto není co řešit. Pouze několikrát zopakoval, že v literatuře chybí kategorie „autorského remaku“ a tím hledání výzkumných mezer skončilo. Co by tedy měla navržená metoda řešit? Že tato kategorie existuje? Jaká jsou její kritéria? Že do této ad hoc kategorie patří tři analyzované filmy? Na to všechno si autor už odpověděl v úvodu.

S tím souvisí hlavní problém textu – nemá žádný cíl. Ze všeho nejvíc na mě celý text působí jako záminka psát o oblíbených filmech diplomanta (z nichž jeden tak docela do kategorie remaku nezapadá, jak vyplývá z informací na s. 36-37 a z poznámky pod čarou č. 116). Občas sice nakročí zajímavým směrem, jindy se mu podaří podnětná observace, ale jsou to jen útržky, za kterými chybí koncepční myšlení. Pokud bylo cílem jen určit, zda filmy naplňují nějaká nahodilá kritéria pro to, aby je šlo označit za remake, tak je to málo.

Samotné „analýzy“ působí matoucím dojmem. Z nepochopitelného důvodu jsou protknuté citacemi z recenzí a rozhovorů s autory (včetně obou dílčích závěrů). Toto uspořádání textu budí jednak dojem, že spíše než o filmech je text o recenzích na filmy a jednak vzbuzuje pochybnost do jaké míry je výklad originální a do jaké míry jen recykluje již publikované myšlenky.

Nepatříčně působí nekritické přijímání všeho, co řekl Fincher v komentáři k filmu. Pokud diplomant odvozuje autorská specifika ze slov autora, tak to vypovídá spíše o naivním přístupu k pramenům, než o filmu samotném.

Místy diplomant porušuje vlastní systematizaci podkapitol, když např. na s. 44 začne v oddílu textu zvaném „Kamera a efekty“ psát o humoru, ironii a o literární předloze.

Dále mám několik drobnějších připomínek:

- Není mi zřejmé, proč diplomant vyčlenil Nolanovu Batmanovskou trilogii z jeho filmografie. (s. 47)

- Stejně tak mi není jasné, v jakém smyslu je film Dokonalý trik spíše z „reálného světa“, než film Počátek nebo Interstellar. (s. 47)
- Snaha vyčlenit Insomnii z filmografie Nolana se zdá být účelovou a nedomyšlenou. Stejně tak by šlo film nahlížet jako hru s psychologickou subjektivitou postavy, kterou jsme viděli už v Mementu (a později třeba v Batman Begins), a tedy chápat Insomnii jako typickou pro konkrétní Nolanovo období. (s. 47-48)
- Podkapitola o Insomnii postrádá dílčí závěr a je postavena jinak než zbývající dvě případové studie.
- Zvolená citační norma není zrovna nejpřehlednější. Trochu nešikovně působí hlavně u některých internetových zdrojů, které je třeba rozkliknout, aby čtenář zjistil autora. Opakované citace nemají jednotnou podobu. Řada bibliografických záznamů není ukončena tečkou.

Z jazykového hlediska je práce nevyrovnaná a obsahuje řadu kostrbatých nebo nesrozumitelných formulací a chyb. Např.:

5 – „Téma jsem si tedy zvolil v reakci na neustále oznamované remaky i v posledních letech.“

14 – „Následuje konkrétní část.“

15 – „Zároveň jsou u každého filmu zohledněny reflexe z recenzí, které jsou konfrontovány s původní hypotézou: autorství X remake.“

31 – „Jak zjistíme posléze, Scorsese není poslední, kdo by se chtěl od nazývání svého filmu remakem distancovat.“

36 – Nerespektování odlišnosti vnořených závorek.

37 – „Na té druhé straně je product placement logický příliv finančních prostředků a praktika studií.“

38 – „Toto tvrzení je výstižné a je to trefné přirovnání, resp. mělo by to tak být, ale problém je v tom, že je to naopak.“

41 – „Fincher je velký zastávce digitálního světa v rámci kinematografie.“

44 – „Nejen, že je vizuálně podmanivý na obecné úrovni, tedy v rámci kinematografie jako takové, ale takto stylizovaný snímek je automaticky mnohem odlišnější od původního filmu.“

46 – „Insomnie (2002) je specifitější případ v kontextu svého autora.“

48 – Švéd s malým „š“ a Norové s malým „n“.

51 – Opakování slova „další“.

51-52 – V textu se střídají různé druhy uvozovek.

59 – „Nejde tedy jen o to, že Insomnie alespoň zdánlivě vyčnívá, ale že je hojně reflektováno.“

Především s ohledem na okolnosti vynucené změny vedoucího práce doporučuji i s výhradami práci k obhajobě.

Datum: 6.7. 2022

Jméno a podpis:

